

DOM

afsagt den 28. oktober 2014 af Retten i **BY**, 5. afdeling, i

sag nr. BS 5-1366/2013:

Advokat **A**

mod
Advokatnævnet
Kronprinsessegade 28
1306 København K

Sagens baggrund og parternes påstande

Ved kendelse af 23. maj 2013 pålagde sagsøgte, Advokatnævnet, sagsøgeren, advokat **A**, en bøde på 10.000 kr. for at have tilsidesat god advokatskik ved at repræsentere **X** under et telefonretsmøde i en bodelingssag. Advokatnævnets afgørelse var foranlediget af en klage fra **Y**.

Advokat **B** har ved stævning af 19. juni 2013 indbragt Advokatnævnets kendelse for retten i medfør af retsplejelovens § 147 d.

Advokat **A** har principalt nedlagt påstand om ophævelse af kendelse afsagt af Advokatnævnet den 23. maj 2013, subsidiært formildelse af den ved kendelsen idømte sanktion.

Advokatnævnet har nedlagt påstand om, at Advokatnævntets kendelse af 23. maj 2013 stadfæstes.

Oplysningerne i sagen

Af advokatnævnets kendelse af 23. maj 2013 fremgår blandt andet følgende:

" ...

Sagens tema:

Y har klaget over, at advokat **A** har tilsidesat god advokatskik ved at repræsentere **Y's** tidligere ægtefælle i en bodelingssag, selv om advokat **A's** kollega, advokat **C** tidligere havde rådgivet begge ægtefæller i forbindelse med bodelingen.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 4. maj 2011. I første omgang blev klagen alene skriftvekslet i forhold til advokat **A**. Det fremgår imidlertid af klagen, at denne også vedrører advokat **C** og Advokatnævnets sekretariat igangsatte på den baggrund skriftveksling i forhold til advokat **C** den 14. februar 2013.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagen, at **X** og **Y** i 2009 besluttede at ophæve samlivet og søge skilsmissebevilling.

I e-mail til **Y** den 29. maj 2009 skrev advokat **C** bl.a.:

"[.]

Jeg slødte for nogen tid siden på **X** der overraskende fortalte, at I ikke bare er flyttet fra hinanden. I er oven i købet blevet skilt.

[..]

Jeg sagde da til **X**, at hun bare skulle sige til, hvis hun troede, der var et eller andet jeg kunne gøre.

[..]

Hvis **X** overtager huset til restgælden, kunne bidraget for eksempel gå ud på, at jeg tager med **X** op til **Q1**. Bank, for med ham at gennemgå budgettet ikklødt viden om, hvad **X** far kan og vil spytte i bøssen med, så denne for jer begge to udmattende vished kan bringes ud af verden.

Hvad siger du til det?

[]"

Advokat **C** bistod herefter de tidligere ægtefæller med udarbejdelsen af en bodelingsoverenskomst. Det er mellem **Y** på den ene side og advokat **A** og advokat **C** på den anden side omtvistet, hvorvidt advokat **C** ydede juridisk rådgivning til parterne eller alene bistod med konciperingen af aftalen.

Af e-mail af 2. juni 2009 fra advokat **C** til **Y** fremgår bl.a.:

"[.]

Tag ikke fejl.

Jeg kender jo jer begge og kan/vil derfor ikke gå ind og tage den enes parti på den andens bekostning. Det samme har jeg sagt til **X**.

Håber blot, at jeg kan bidrage til en løsning, I begge er tilfredse med.

Jeg er ikke ganske klar over, hvilken pris du har lagt op til.

Hvis den ligger ret meget over restgælden, tror jeg, at opgaven er tæt på det umulige. Som du selv påpeger, er det svært nok i forvejen.

[.]

Salg af 1/2 ejendom fra den ene til den anden er ikke nogen kompliceret affære.

Vi plejer at tage ca. kr. 4.000,00 + moms for den del, men for you my friend only

[..]"

I e-mail af 6. maj 2010 til **Y** anførte advokat **C** bl.a.:

"[.]

Du kender **X/S** far godt

Han har sine egne, faste meninger.

Han har tilkendegivet, at han gerne vil sikre **X/S** køb af **W**

Som du ved har hans medvirken fra første færd forudsat, at jeres bodeling er endelig

Der er ingen grund til at antage, at **X/S** far har skiftet mening på dette punkt.

X kan ikke købe W, for hendes far har skrevet under i banken.

X's far skriver ikke under i banken, for I har en bodelingsoverenskomst, hvor der er taget stilling til kassekredit, potter og pander etc. – kort og godt ALT.

Derfor kan jeg heller ikke med ro i sindet skrive til din bank og sige god for salget til X og dermed dit køb af V. For hvad nu, hvis I ikke kan blive enige? Så har vi balladen.

Med andre ord skal I se at finde en afslutning på bodelingen nu. Som jeg husker det, var I enige om det meste, så mon ikke også det lader sig gøre at blive enige om resten?

[...]"

Dagen efter skrev advokat C følgende til X og Y

"[]

Hvis I siger god for denne aftale, gør X's iflg. X det samme, og så kan I hver især købe jer et hus.

[...]"

Der opstod herefter en tvist mellem Y og X om opfyldelsen af bodelingsoverenskomsten, og Y anmodede advokat D om at repræsentere sig. Den 18. januar 2011 udtog Y stævning mod X. Det fremgår, at X i første omgang svarede i sagen som selvmøder, og at der den 12. april 2011 blev afholdt forberedende retsmøde (telefonmøde). Af retsbogsudskriften fremgår bl.a.:

"[]

For sagsøgte deltog advokat A

Advokat A D gør på sagsøgerens vegne foreløbig gældende, at advokat A er inhabil til at føre sagen for sagsøgte.

Sagsøgeren gør nærmere gældende, at advokat C efter sagsøgerens opfattelse, har optrådt som advokat for begge parter og derfor er inhabil, hvorfor advokat A også er inhabil.

Advokat A gør hertil på sagsøgte's vegne gældende, at advokat C ikke har været advokat for nogen af parterne, og at han (advokat A) derfor ikke er inhabil til at føre sagen for sagsøgte.

[...]"

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 3 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at det ikke er godtgjort, at advokat C ved varetagelsen af sagen på vegne af begge ægtefæller har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet frifinder derfor advokat C.

Advokatnævnet finder derimod, at advokat C's involvering i sagen, herunder som mægler mellem parterne, er til hinder for, at advokat A kunne påtage sig at repræsentere X i forbindelse med den retssag, som Y havde anlagt i forbindelse med bodelingen.

Henset til, at advokat A straks ved X's henvendelse blev bekendt med advokat C's involvering i sagen, burde advokat A have afstået fra at repræsentere X under det forberedende retsmøde.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat A har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat A en bøde på 10.000 kr.

Advokat A kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat C frifindes.

Advokat A pålægges en bøde på 10.000 kr.

..."

Der er under sagens behandling i retten fremlagt mailkorrespondance mellem advokat C og Y, hvoraf blandt andet fremgår, at advokat C den 12. oktober 2009 i en mail til Y meddelte, at huset var vurderet som håbet, og at advokat C snarest ville vende tilbage med dokumentudkast.

Den 7. maj 2010 indgik X og Y en bodelingsaftale. Bodelingsaftalen foreligger i sagen i to eksemplarer med få indbyrdes forskelle. Den endelige bodelingsaftale af 7. maj 2010 er udfærdiget på advokat C's brevpapir.

Under et telefonretsmøde den 12. april 2011 i sagen mellem X og Y gav advokat D på vegne af Y udtryk for, at det ikke kunne udelukkes, at hendes klient ville fragå sit synspunkt om, at advokat A var inhabil til at føre sagen for X. Herefter blev sagen udsat på et nyt telefonretsmøde den 5. maj 2011.

Forklaringer

Advokat C har forklaret, at han har kendt Y og X i mange år. Deres børn har gået i samme klasse. Han blev på et tidspunkt kontaktet af X, som fortalte ham om parrets skilsmisse. Hun fortalte ligeledes, at hun og Y havde svært ved at tale sammen. Han tilbød derfor at mødes med dem begge på sit kontor for at påbegynde en dialog mellem dem. De havde herefter 2-3 møder på hans kontor, hvert møde af ca. halvanden times varighed. Det vigtigste for Y og X var at drøfte den faste ejendom, som X gerne ville overtage. Det var først og fremmest spørgsmålet om finansiering, han var behjælpelig med.

Bodelingsaftalen blev sendt til ham om formiddagen den 7. maj 2010 fra enten Y eller X. De ville gerne have at aftalen skulle skrives på advokatfirmaets brevpapir. Han forstod på dem, at det var af hensyn til X's far, som lagde vægt på, at aftalen fremstod som officiel. Han har ikke formuleret bodelingsaftalen, og ændringerne er lavet efter instruktion fra Y og X. Han sikrede sig ikke indholdet af aftalen. Det dokumentudkast, som omtales i e-mail af 12. oktober 2009, relaterer sig til hushandelen og ikke bodelingsoverenskomsten. Han har ikke modtaget oplysninger fra Y, som X ikke har modtaget.

Han fik ikke udstukket en opgave fra Y og X, og han påtog sig

ikke rollen som rådgiver. Han tilbød blot at besvare objektive spørgsmål. Hverken Y eller X har talt om, at han har ydet dem rådgivning, og Y har ikke givet udtryk for, at han opfattede ham som deres fælles advokat. Der var uenigheder mellem Y og X når de mødtes på hans kontor. Det drejede sig primært om det økonomiske opgør. Han kendte ikke til hverken Y eller S's økonomiske formåen efter bodelingen, og han beskæftigede sig alene med S's økonomi i forbindelse med gældsopvertagelsen vedrørende den faste ejendom.

På et tidspunkt fik han en henvendelse fra Y's advokat D om oversendelse af sagsakterne i forbindelse med bodelingen, hvor til han svarede, at han ikke havde oplysninger, som hun ikke kunne få af Y. Herefter hørte han ikke mere til det. Det er rigtigt, at han i en e-mail overfor Y's advokat tilkendegav, at han ville vige pladsen, hvis det kom til en uoverensstemmelse mellem Y og X, hvilket var begrundet i hans personlige kendskab til dem begge.

I forbindelse med retssagen sagde han til X, at han ikke kunne være advokat for hende, når han kendte både hende og Y, men han kunne ikke se et problem i, at X talte med advokat A. Han er ikke blevet ført som vidne under retssagen mellem Y og X.

Advokat A har forklaret, at han blev kontaktet af X den 11. april 2011. Hun ringede som ny klient med henblik på bistand i en allerede verserende retssag vedrørende bodeling. Hun oplyste, at advokat C som en vennetjeneste havde hjulpet hende og hendes eks-mand Y under bodelingen. Han svarede, at han som udgangspunkt gerne ville repræsentere hende, da det lå indenfor hans kompetenceområde, men at han ville søge de nærmere omstændigheder vedrørende C's involvering afklaret. Han tilkendegav, at han, uanset om han kunne indtræde i sagen eller ej, ville ringe op til det telefoniske retsmøde, der var berammet til den efterfølgende dag. Han drøftede ikke sagen yderligere med X som dog sendte ham sagens bilag vedhæftet en e-mail. Han læste ikke sagens bilag.

Samme dag sidst på eftermiddagen drøftede han X's henvendelse med C, som oplyste, at han blot havde stillet lokaler til rådighed, ligesom han havde tilbudt at besvare faktuelle juridiske spørgsmål. Han er usikker på, om C nævnte, at han havde renskrevet Y og X's bodelingsaftale. Han vidste ikke, at C skulle føres som vidne under retssagen mellem Y og X. På baggrund af samtalerne med C og X var det hans opfattelse, at der ikke forelå en interessekonflikt, men han var opmærksom på, at andre kunne se anderledes på det.

Da han dagen efter ringede op til det telefoniske retsmøde, pointerede han, at han ikke var advokat for X. Han var ikke forberedt på sagens materielle indhold, og mødet vedrørte alene spørgsmålet om, hvorvidt han kunne ind-

træde i sagen. Hans tilgang til retsmødet var entydig, idet han alene søgte afklaret, hvorvidt modparten ville gøre inhabilitet gældende. Han ønskede ikke at indtræde i sagen, hvis modparten var af den opfattelse, at han var inhabil. Hvis modparten ville frafalde synspunktet om inhabilitet, kunne han ikke se, at det var et problem, at han repræsenterede X under sagen.

Drøftelsen på det telefoniske retsmøde mandede ud i, at modpartens advokat gav udtryk for, at hun ville overveje spørgsmålet nærmere, og dommeren foreslog, at sagen blev udsat til et nyt telefonisk retsmøde, hvor der endeligt skulle tages stilling til spørgsmålet om inhabilitet. Han blev derfor chokeret, da klagen kom inden afholdelse af det berammede telefonmøde. Han forstod ikke, hvorfor der skulle en klagesag til, og han synes, at håndteringen af situationen var forkert. Hans fremgangsmåde var begrundet i, at han først blev kontaktet af X dagen før det telefoniske retsmøde. Han ville have håndteret det anderledes, hvis tiden havde været til det. Han overvejede ikke at lade X deltage i retsmødet, da hun havde rettet henvendelse til ham for ikke at skulle deltage som selvmøder. Han overvejede heller ikke at give besked til modparten eller dommeren om problemstillingen, da det telefoniske retsmøde var nært forestående.

Y har forklaret, at han og X har kendt C siden 1997. Han og X gik fra hinanden i 2009, og i den forbindelse bistod C med bodelingen. C blev involveret i sagen ved, at X mødte ham tilfældigt. X fortalte i den forbindelse C , at der var uenighed om bodelingen. X foreslog, at de lod C hjælpe, hvilket udviklede sig til rådgivning. Det første møde på C 's kontor varede i 3 timer. På møderne blev C bekendt med deres uenigheder vedrørende bodelingen. C gennemgik deres kontoudtog og kontaktede på deres vegne kreditforeningen, ligesom han forhandlede med X 's far. Han opfattede C som juridisk rådgiver for både ham og X . Han har flere gange spurgt C om afregning for rådgivningen, men han har slået det hen og sagt, at han ikke ønskede betaling for sin bistand.

Det var C der udarbejdede bodelingsaftalen. C tilføjede for eksempel, at det var en endelig aftale. C ringede i den forbindelse til både ham, X og X 's far for at få aftalen på plads og sendte efterfølgende aftalen til dem. Det var et forhandlingsforløb, og ikke renskrift af en aftale, som han og X havde lavet.

Han har ikke selv formuleret bodelingsaftalen. Efter ét af møderne fik han C 's håndskrevne noter med hjem, som han skrev ind på computer, men det var C , der lavede den endelige formulering. Han mener ikke, at der foreligger mailkorrespondance, hvor han og X beder C om at ændre i udkastet.

Han kontaktede C igen, da X ikke opfyldte bodelingsaf-

talen. lovede at rykke for opfyldelse af aftalen. Han kontaktede advokat , da han på et tidspunkt ikke længere kunne få kontakt til . Efter afholdelse af det telefoniske retsmøde fortalte advokat at advokat havde deltaget i retsmødet for Hun fortalte blot, at der var fastsat et nyt retsmøde, men han husker ikke, om hun nævnte, hvornår det nye retsmøde skulle være. Han kan huske, at hun nævnte noget om, at det skulle handle om habilitet. Han tænkte ikke nærmere over det, da han ikke kendte reglerne, men efterfølgende undrede det ham, at advokat kunne repræsentere , når tidligere havde rådgivet dem begge.

Advokat sagde til ham, at hun var af den opfattelse, at advokat var inhabil som advokat for under sagen. Det var baggrunden for, at han indsendte sagen til Advokatnævnet. Advokat var ikke i øvrigt involveret i rådgivning omkring fremsendelse af klagen til Advokatnævnet, idet han selv udarbejdede og fremsendte klagen. Han ved ikke, om var i besiddelse af informationer, som kunne misbruges, hvis repræsenterede .

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har til støtte for sin principale påstand påstand gjort gældende, at advokat alene berigtigede et retsforhold, hvorom der var enighed mellem og , hvorfor en potentiel interessekonflikt skal vurderes i henhold til de advokatetiske regler pkt. 3.2.1, nr. 11, 2. punktum, hvortil der kan gives samtykke, jf. punkt 3.2.4, 2. punktum. Advokat bi-stand til berigtigelse af retsforholdet udelukker kun advokat bi-stand vedrørende retsforholdet, hvis bistanden havde eller kunne have haft betydning for den anden part, jf. de advokatetiske regler pkt. 3.2.1, nr. 11, 2. punktum. De oplysninger, som advokat modtog fra i forbindelse med berigtigelsen, var ikke oplysninger, der kunne antages at have betydning for den aktuelle sag.

Advokat blev den 11. april 2011 telefonisk kontaktet af . Han afstod udtrykkeligt fra sagsbehandling og rådgivning af men deltog den 12. april 2011 i et telefonisk retsmøde med henblik på at få afklaret, hvorvidt der forelå en interessekonflikt. Alene dette emne blev drøftet under det telefoniske retsmøde. De tidsmæssige rammer i sagen medførte, at der ikke med rimelighed kunne kræves en afklaring af en potentiel interessekonflikt forud for det forberedende retsmøde. Både advokat , advokat og retsassessor var af den opfattelse, at hvis der var tale om en interessekonflikt, kunne der gives samtykke fra de involverede parter, jf. de advokatetiske regler pkt. 3.2.4, 2. punktum. Under det telefoniske ret-

smøde oplyste advokat ⁰, at det ikke kunne udelukkes, at hun ville frafalde sit synspunkt om, at advokat ^A var inhabil, hvilket ville være overflødig at nævne, hvis hun var af den opfattelse, at der ikke kunne gives samtykke. Det blev under telefonmødet aftalt, at spørgsmålet om interessekonflikt skulle drøftedes videre i et nyt telefonretsmøde den 5. maj 2011. Advokat ^A afventede med rette svar fra modpartens advokat. Det må have stået modparten klart, at advokat ^A ikke ville bistå i sagen, hvis modparten ubetinget tilkendegav, at advokat ^A handlede i strid med de advokatetiske regler. Advokat ^A har ikke fået mulighed for at udtræde af sagen, forinden modparten havde indleveret klage til sagsøgte.

Advokat ^{A's} begrænsede deltagelse i sagen har ikke haft karakter af bistand, ligesom hans deltagelse i sagen ikke har haft eller kunne have haft betydning for ^Y. Begrebet bistå i bestemmelserne om interessekonflikter i de advokatetiske regler forudsætter - udover repræsentation af klienten i forhold til andre - også rådgivning af klienten, hvilket advokat ^A udtrykkeligt afstod fra. Advokat ^{A's} deltagelse i sagen var under alle omstændigheder af så begrænset omfang, at det ikke kan medføre overtrædelse af god advokatskik. Opretholdelse af kendelsen vil medføre, at advokater hindres i at undersøge interessekonflikter og medinddrage modpartens advokat i vurderingen, idet undersøgelsen så i sig selv vil være en overtrædelse af god advokatskik.

Sagsøgeren har ud over ovenstående anbringender til støtte for den subsidære påstand gjort gældende, at advokat ^{A's} eventuelle forseelse må betegnes som mild. Han har ikke aktuelt modtaget oplysninger, som ville kunne anvendes, og han har ikke behandlet sagen materielt hverken i forhold til modparten eller i forhold til ^X. Advokat ^A fik ikke mulighed for at forholde sig til, om han skulle udtræde af sagen. Modparten klagede således den 4. maj 2011 (dagen inden telefonretsmøde nr. 2 om emnet) uden at give advokat ^A mulighed for at udtræde forinden. Den tildelte sanktion er ikke proportionel med advokat ^{A's} begrænsede deltagelse i sagen, idet han alene deltog i et forberedende retsmøde for at afklare, om han kunne indtræde.

Sagsøgte har til støtte for sin påstand gjort gældende, at sagen, som sagsøgeren involverede sig i på ^{X's} vegne, havde udspring i en bodelingsaftale mellem ^X og klageren, ^Y. Sagsøgerens kollega, advokat ^C havde været involveret i bodelingen for begge parter og havde derved fået kendskab til parternes forhold. Da sagsøgeren fik henvendelsen fra ^X, vidste han, at hans kollega havde kendskab til og havde korresponderet med ægtefællerne i bodelingen. Sagsøgeren, som ikke kan have været ganske ubekendt med bilagene i sagen, herunder stævningen i sagen, vidste eller burde have tænkt over, at hans kollega eventuelt skulle afgive vidneforklaring i sagen. Det var ikke på forhånd meningen, at det telefonretsmøde,

der blev afholdt den 12. april 2012, alene skulle dreje sig om formelle spørgsmål, herunder habilitetsspørgsmål. Det fremgår af retsbogen, at sagsøgeren deltog som advokat for [X]. Sagsøgeren burde - som en konsekvens af kollegaens tidligere involvering i sagen og mæglingsbestræbelser - ikke have involveret sig i den nye sag for [X].

Det er ikke afgørende, hvilke informationer, sagsøgeren faktisk har modtaget. En advokat skal til enhver tid også udadtil fremstå som loyal overfor sin klient. Der er identitet mellem sagsøgeren og dennes kollega [C], som tidligere havde rådgivet begge parter. Sagsøgeren har således ved at repræsentere [X] i telefonretsmødet tilsidesat god advokatskik.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det lægges som ubestridt til grund, at advokat [C] i 2009 afholdt flere møder med [Y] og [X] i forbindelse med deres bodeling. Under møderne drøftede de blandt andet værdiansættelse og finansiering af ægtefællernes faste ejendom, som [X] ønskede at overtage.

På baggrund af [Y]s forklaring, der underbygges af mailkorrespondancen fremlagt under sagen, finder retten, at advokat [C] har været involveret i ægtefællernes bodeling i en sådan grad, at han må antages at have ydet rådgivning til begge parter.

Under den efterfølgende retssag om opfyldelse af bodelingsoverenskomsten blev advokat [A] kontaktet af [X], som anmodede ham om at repræsentere hende under retssagen. Han blev under samtalen gjort bekendt med, at hans kompagnon advokat [C] havde været involveret i sagen.

Da advokat [A] dagen efter på vegne af [X] deltog i et telefonisk retsmøde, påtog han sig herved at repræsentere [X] under retssagen. Det er uden betydning, at det telefoniske retsmøde alene kom til at dreje sig om spørgsmålet om advokat [A]s inhabilitet, idet en advokat til enhver tid også udadtil skal fremstå som loyal overfor sin klient. Det bemærkes i denne forbindelse, at der er fuld identitet mellem advokat [A] og dennes kompagnon advokat [C].

Da advokat [A] således har repræsentere [X] i en sag, hvor hans kompagnon tidligere har bistået begge ægtefæller, har han herved tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Idet den pålagte sanktion findes passende, tages Advokatnævnets påstand til følge.

Under hensyn til sagens karakter og omfang fastsættes sagens omkostninger

til 20.000 kr.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnets kendelse af 23. maj 2013 stadfæstes.

Sagsøgeren advokat *K* skal inden 14 dage til sagsøgte Advokatnævnet betale sagens omkostninger med 20.000 kr.

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i BY, den 28. oktober 2014.

Kontorfuldmægtig

København, den 23. maj 2013

Sagsnr. 2011 - 2757

Sagsnr. 2013-597/MKJ/JML

6. advokatreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har klager klaget over advokat A og advokat B.

Sagens tema:

Klager har klaget over, at advokat B har tilsidesat god advokatskik ved at repræsentere klagers tidligere ægtefælle i en bodelingssag, selv om advokat B's kollega, advokat A tidligere havde rådgivet begge ægtefæller i forbindelse med bodelingen.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 4. maj 2011. I første omgang blev klagen alene skriftvekslet i forhold til advokat B. Det fremgår imidlertid af klagen, at denne også vedrører advokat A, og Advokatnævnets sekretariat igangsatte på den baggrund skriftveksling i forhold til advokat A den 14. februar 2013.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagen, at klagers partner og klager i 2009 besluttede at ophæve samlivet og søge skilsmissebevilling.

I e-mail til klager den 29. maj 2009 skrev advokat A bl.a.:

"[...]"

Jeg stødte for nogen tid siden på [klagers partner], der overraskende fortalte, at I ikke bare er flyttet fra hinanden. I er oven i købet blevet skilt.

[...]

Jeg sagde da til [klagers partner], at hun bare skulle sige til, hvis hun troede, der var et eller andet jeg kunne gøre.

[...]

Hvis [klagers partner] overtager huset til restgælden, kunne bidraget for eksempel gå ud på, at jeg tager med [klagers partner] op til [X] i [Bank], for med ham at gennemgå budgettet iklædt viden om, hvad [klagers partner]s far kan og vil spytte i bøssen med, så denne for jer begge to udmattende vished kan bringes ud af verden.

Hvad siger du til det?

[...]”

Advokat A bistod herefter de tidligere ægtefæller med udarbejdelsen af en bodelingsoverenskomst. Det er mellem klager på den ene side og advokat B og advokat A på den anden side omtvistet, hvorvidt advokat A ydede juridisk rådgivning til parterne eller alene bistod med konciperingen af aftalen.

Af e-mail af 2. juni 2009 fra advokat A til klager fremgår bl.a.:

”[...]

Tag ikke fejl.

Jeg kender jo jer begge og kan/vil derfor ikke gå ind og tage den enes parti på den andens bekostning. Det samme har jeg sagt til [klagers partner].

Håber blot, at jeg kan bidrage til en løsning, I begge er tilfredse med.

Jeg er ikke ganske klar over, hvilken pris du har lagt op til.

Hvis den ligger ret meget over restgælden, tror jeg, at opgaven er tæt på det umulige. Som du selv påpeger, er det svært nok i forvejen.

[...]

Salg af ½ ejendom fra den ene til den anden er ikke nogen kompliceret affære.

Vi plejer at tage ca. kr. 4.000,00 + moms for den del, men for you my friend only.....

[...]"

I e-mail af 6. maj 2010 til klager anførte advokat A bl.a.:

"[...]

Du kender [klagers partner]s far godt.

Han har sine egne, faste meninger.

Han har tilkendegivet, at han gerne vil sikre [klagers partner]s køb af af [ejendom 1].

Som du ved har hans medvirken fra første færd forudsat, at jeres bodeling er endelig.

Der er ingen grund til at antage, at [klagers partner]s far har skiftet mening på dette punkt.

[Klagers partner] kan ikke købe [ejendom 1], før hendes far har skrevet under i banken.

[Klagers partner]s far skriver ikke under i banken, før I har en bodelingsoverenskomst, hvor der er taget stilling til kassekredit, potter og pander etc. – kort og godt ALT.

Derfor kan jeg heller ikke med ro i sindet skrive til din bank og sige god for salget til [klagers partner] og dermed dit køb af [ejendom 2]. For hvad nu, hvis I ikke kan blive enige? Så har vi balladen.

Med andre ord skal I se at finde en afslutning på bodelingen nu. Som jeg husker det, var I enige om det meste, så mon ikke også det lader sig gøre at blive enige om resten?

[...]"

Dagen efter skrev advokat A følgende til klagers partner og klager:

"[...]

Hvis I siger god for denne aftale, gør [klagers partner]s far iflg. [klagers partner] det samme, og så kan I hver især købe jer et hus.

[...]"

Der opstod herefter en tvist mellem klager og klagers partner om opfyldelsen af bodelingsoverenskomsten, og klager anmodede advokat c om at repræsentere sig. Den 18. januar

2011 udtog klager stævning mod klagers partner. Det fremgår, at klagers partner i første omgang svarede i sagen som selvmøder, og at der den 12. april 2011 blev afholdt forberedende retsmøde (telefonmøde). Af retsbogsudskriften fremgår bl.a.:

"[...]

For sagsøgte deltog advokat B.

Advokat c gør på sagsøgerens vegne foreløbig gældende, at advokat B er inhabil til at føre sagen for sagsøgte.

Sagsøgeren gør nærmere gældende, at advokat A, efter sagsøgerens opfattelse, har optrådt som advokat for begge parter og derfor er inhabil, hvorfor advokat B også er inhabil.

Advokat B gør hertil på sagsøgtes vegne gældende, at advokat A ikke har været advokat for nogen af parterne, og at han (advokat B) derfor ikke er inhabil til at føre sagen for sagsøgte..

[...]”

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Klager har påstået, at advokat A og advokat B har tilsidesat god advokatskik ved at påtage sig at repræsentere klagers tidligere ægtefælle i en tvist i forbindelse med bodelingssagen, når advokat A tidligere har bistået begge ægtefæller i sagen.

Klager har til støtte herfor særligt gjort gældende, at advokat A rådgav både klagers partner og ham vedrørende bodelingen, hvorfor så vel advokat A og dennes kolleger er afskåret fra at repræsentere klagers partner. Den omstændighed, at advokat A's arbejde er udført som en vennetjeneste ændrer ikke herved.

Indklagede:

Advokat A har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført, at hverken han eller advokat B har befundet sig i en interessekonflikt, idet advokat B ikke indtrådte i sagen på vegne af klagers partner. Advokat B betingede netop sin indtræden i sagen afventende modpartens stillingtagen til habilitetsspørgsmålet.

Såfremt Advokatnævnet måtte finde, at advokat B indtrådte i sagen på vegne af klagers partner, har advokat A gjort gældende, at hans rolle i forhold til klagers partner og klager alene bestod i forsøg på mægling mellem parterne, og at dette ikke skete i A's egenskab af advokat, men udelukkende som en vennetjeneste. Dette understøttes af, at der ikke blev oprettet en sag på advokatkontoret, at der ikke blev afsendt ordrebekræftelse til hverken klagers partner eller klager, og at der ikke er faktureret for advokat A's tidsforbrug. Advokat A har ikke været advokat for klager i denne eller andre sager, hvor der var risiko for, at der kunne overgå væsentlige oplysninger til den sag, som advokat B blev anmodet om at påtage sig.

For så vidt angår bodelingsoverenskomsten har advokat A anført, at denne blev udarbejdet af klagers partner og klager. Kontorets eneste opgave var at renskrive bodelingsaftalen, og advokat A ydede ikke rådgivning i forbindelse hermed. En påstand om mangelfuld bodelingsaftale savner derfor mening, idet advokat A ikke havde hverken lod eller del heri.

Advokat B har påstået frifindelse og har til støtte herfor bl.a. anført, at klagers partner efter at have varetaget egne interesser i sagen rettede henvendelse til ham den 11. april 2011 med anmodning bistand i den verserende retssag. I den forbindelse oplyste klagers partner, at hans kompagnon, advokat A, gennem en årrække havde haft private og personlige relationer til begge parter og som en vennetjeneste havde forsøgt at mægle mellem klager og klagers partner i anledning af deres kontroverser i forbindelse med separationen. Advokat B har endvidere anført, at advokat A's bistand alene bestod i et forsøg på at finde en mindelig ordening mellem parterne men ikke har indbefattet juridisk rådgivning af nogen art, og at sagen i øvrigt ikke er afregnet – og heller ikke tænkes afregnet i forhold til nogen af parterne. Med hensyn til bodelingsoverenskomsten har advokat A oplyst, at denne er formuleret af parterne selv, men at advokatkontoret lagde brevpapir til det pågældende dokument. Journalnummeret på dokumentet vedrører klagers partners køb af ejendommen. Med henvisning til det anførte om det af advokat A udførte arbejde i forhold til klagers partner og klager fandt advokat B det ubetænkeligt at repræsentere klagers partner under det forberedende retsmøde dagen efter, således at der ved denne lejlighed åbnedes mulighed for at drøfte habiliteten, inden den egentlige sagsbehandling begyndte. Advokat B har videre anført, at bistanden var afgrænset til det forberedende retsmøde, idet han fandt det rigtigst ikke at påbegynde egentlig sagsbehandling. Advokat B har på den baggrund ikke afholdt møde med klagers partner eller i øvrigt befattet sig med sagens juridiske problemstillinger. Advokat B har sammenfattende anført, at der skal være tungtvejende grunde

til, at en klient ikke frit skal kunne vælge egen advokat. Han respekterer naturligvis de advokatetiske regler, men finder som anført ikke, at hans mulige repræsentation under den verserende retssag vil være en krænkelse heraf, hvorfor sådanne tungtvejende grunde ikke foreligger.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 3 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at det ikke er godtgjort, at advokat A ved varetagelsen af sagen på vegne af begge ægtefæller har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet frifinder derfor advokat A.

Advokatnævnet finder derimod, at advokat A's involvering i sagen, herunder som mægler mellem parterne, er til hinder for, at advokat B kunne påtage sig at repræsentere klagers partner i forbindelse med den retssag, som klager havde anlagt i forbindelse med bodelingen.

Henset til, at advokat B straks ved klagers partners henvendelse blev bekendt med advokat A's involvering i sagen, burde advokat B have afstået fra at repræsentere klagers partner under det forberedende retsmøde.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat B har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat B en bøde på 10.000 kr.

Advokat B kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat A frifindes.

Advokat B pålægges en bøde på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Henrik Linde